2012-04-05

Dyrektywa 2003/98/WE PArlamentu Europejskiego i Rady

Dz.U.UE.L.2003.345.90

Dz.U.UE-sp.13-32-701

DYREKTYWA 2003/98/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 17 listopada 2003 r.

w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego

(Dz.U.UE L z dnia 31 grudnia 2003 r.)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji[(1)],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[(2)],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[(3)],

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu[(4)],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Traktat przewiduje ustanowienie rynku wewnętrznego i systemu zapewniającego niezakłóconą konkurencję na rynku wewnętrznym. Harmonizacja zasad i praktyk Państw Członkowskich odnoszących się do wykorzystywania informacji sektora publicznego przyczynia się do osiągnięcia tych celów.

(2) Ewolucja w kierunku społeczeństwa informacyjnego i naukowego wpływa na życie wszystkich obywateli we Wspólnocie, między innymi umożliwiając im uzyskiwanie nowych dróg dostępu i zdobywania wiedzy.

(3) Zasoby cyfrowe odgrywają ważna rolę w tej ewolucji. W ostatnich latach produkcja zasobów dała początek szybkiemu tworzeniu nowych miejsc pracy i proces ten trwa nadal. Większość z tych miejsc pracy została utworzona w małych powstających przedsiębiorstwach.

(4) Sektor publiczny zbiera, produkuje, reprodukuje i rozpowszechnia szeroki zakres informacji w wielu obszarach działalności, takiej jak społeczna, ekonomiczna, geograficzna, dotycząca pogody, turystyczna, gospodarcza, informacji patentowej i edukacyjnej.

(5) Jednym z podstawowych celów ustanowienia rynku wewnętrznego jest stworzenie warunków

sprzyjających rozwojowi usług prowadzonych w skali całej Wspólnoty. Informacja sektora publicznego jest ważnym materiałem wyjściowym dla produktów i usług związanych z zasobami cyfrowymi, a wraz z rozwojem usług bezprzewodowych stanie się jeszcze ważniejszym ich zasobem. Zasadnicze znaczenie będzie mieć w tym kontekście szeroki geograficzny zasięg ponadgraniczny. Większe możliwości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego powinny pozwolić między innymi firmom europejskim na wykorzystywanie swojego potencjału oraz przyczynić się do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy.

(6) W Państwach Członkowskich występują znaczne różnice reguł i praktyk odnoszących się do wykorzystywania zasobów informacji sektora publicznego, tworząc bariery dla osiągania pełnego potencjału ekonomicznego kluczowych zasobów dokumentacyjnych. Tradycyjna praktyka organów sektora publicznego w odniesieniu do wykorzystywania informacji sektora publicznego rozwijała się bardzo różnymi drogami. To też wymaga uwzględnienia. W przypadku gdy różnice krajowych przepisów i praktyk lub brak przejrzystości zakłócają sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i prawidłowy rozwój społeczeństwa informacyjnego we Wspólnocie, należy dokonać minimalnej harmonizacji reguł i praktyk krajowych dotyczących ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego.

(7) Ponadto bez minimalnej harmonizacji na poziomie wspólnotowym działania ustawodawcze na poziomie krajowym podjęte już w niektórych Państwach Członkowskich w odpowiedzi na wyzwania technologiczne mogłyby doprowadzić do jeszcze większego zróżnicowania. Wpływ różnic w ustawodawstwach i niepewność nabiorą znaczenia wraz z dalszym rozwojem społeczeństwa informacyjnego, co już spowodowało poważny wzrost ponadgranicznego wykorzystywania informacji.

(8) Potrzebne są ogólne ramy dla warunków regulujących ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego w celu zapewnienia uczciwych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków ponownego wykorzystywania takich informacji. Wypełniając swe zadania publiczne organy sektora publicznego zbierają, produkują, reprodukują i rozpowszechniają dokumenty. Użycie tych dokumentów do innych celów jest ich ponownym wykorzystywaniem. Polityka Państw Członkowskich może wyjść poza minimalne normy ustanowione w niniejszej dyrektywie, umożliwiając szersze ponowne wykorzystywanie.

(9) Niniejsza dyrektywa nie zawiera żadnego zobowiązania, aby zezwalać na ponowne wykorzystywanie dokumentów. Państwa Członkowskie lub zainteresowane organy sektora publicznego podejmują decyzję o wydaniu lub niewydaniu zgody na ich ponowne wykorzystywanie. Niniejszą dyrektywę powinno stosować się do dokumentów udostępnionych do ponownego wykorzystania, gdy organy sektora publicznego licencjonują, sprzedają, rozpowszechniają, wymieniają informacje lub jej udzielają. Aby zapobiec zbiegowi subwencji, ponowne użytkowanie powinno obejmować dalsze wykorzystywanie dokumentów w obrębie tej samej organizacji do działań leżących poza zakresem jej zadań publicznych. Działania leżące poza zakresem zadań publicznych będą typowo obejmować dostarczanie dokumentów wytworzonych i opłaconych wyłącznie na zasadach komercyjnych i w warunkach konkurencji z innymi firmami na rynku. Definicja "dokumentu" nie ma na celu objęcia nią programów komputerowych. Dyrektywa działa na podstawie istniejących w Państwach Członkowskich systemów dostępu i nie zmienia krajowych reguł określających dostęp do dokumentów. Dyrektywy nie stosuje się w przypadkach, kiedy obywatele lub firmy mogą na podstawie właściwego systemu dostępu otrzymać dokument, tylko jeśli wykażą indywidualny interes. Na poziomie wspólnotowym art. 41 (prawo do dobrej administracji) i art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej uznają prawo każdego

obywatela Unii oraz każdej osoby fizycznej lub prawnej zamieszkałej lub mającej swoją siedzibę w Państwie Członkowskim do dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Powinno się zachęcać organy sektora publicznego do udostępniania do ponownego wykorzystywania wszystkich posiadanych przez nie dokumentów. W przypadkach kiedy organ sektora publicznego ma prawo udzielania zgody na ponowne wykorzystywanie, organy sektora publicznego powinny promować i zachęcać do ponownego wykorzystywania dokumentów, w tym również tekstów urzędowych natury prawnej i administracyjnej.

(10) Definicje "organ sektora publicznego" i "podmiot prawa publicznego" zostały wzięte z dyrektyw (92/50/EWG[5], 93/36/EWG[6] i 93/37/EWG[7] w sprawie zamówień publicznych oraz dyrektywy 98/4/WE[8]). Przedsiębiorstwa publiczne nie są objęte tymi definicjami.

(11) Niniejsza dyrektywa ustanawia rodzajową definicję określenia "dokument", zgodną ze stanem rozwojowym społeczeństwa informacyjnego. Dyrektywa obejmuje wszelkie posiadane przez organy sektora publicznego przejawy działań, faktów lub informacji - oraz wszelkie kompilacje takich działań, faktów lub informacji - niezależnie od zastosowanego w tym celu środka (zapisane na papierze, zapisane w formie elektronicznej lub zarejestrowane w formie dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej). Dokument posiadany przez organ sektora publicznego to dokument, na którego ponowne wykorzystywanie może wyrazić zgodę organ sektora publicznego.

(12) Termin odpowiedzi na wniosek o ponowne wykorzystywanie powinien być rozsądny i zgodny z terminem odpowiedzi na wnioski o dostęp do dokumentów na podstawie właściwego systemu dostępu. Rozsądne terminy w całej Unii będą stymulować tworzenie nowych, całościowych produktów i usług informacyjnych na poziomie ogólnoeuropejskim. Po udzieleniu zgody na wniosek o ponowne wykorzystywanie organy sektora publicznego powinny udostępnić dokumenty na okres umożliwiający pełne wykorzystanie ich potencjału ekonomicznego. Ma to szczególne znaczenie dla zasobów dynamicznych (np. danych o ruchu), których wartość ekonomiczna zależy od natychmiastowej dostępności informacji i regularnego jej aktualizowania. Jeśli stosuje się licencję, czas dostępności dokumentu może być elementem warunków licencji.

(13) Możliwości ponownego wykorzystywania można poprawić, ograniczając potrzebę digitalizacji dokumentów papierowych lub przetwarzania plików cyfrowych w celu osiągnięcia ich wzajemnej zgodności. Organy sektora publicznego powinny więc udostępniać dokumenty w ich istniejącym formacie lub języku, przy wykorzystaniu środków elektronicznych tam gdzie jest to możliwe i właściwe. Organy sektora publicznego powinny przychylać się wnioskom o dostarczenie wyciągów z istniejących dokumentów wtedy, kiedy udzielenie takiej zgody wymaga jedynie prostej czynności. Organy sektora publicznego nie powinny być jednakże zobowiązane do dostarczenia wyciągu z dokumentu, jeśli wymaga to nieproporcjonalnie dużego wysiłku. Na ile to możliwe i właściwe, dla ułatwienia ponownego wykorzystywania organy sektora publicznego powinny udostępniać swoje dokumenty w formacie, który nie wymaga użycia szczególnego oprogramowania. Gdzie to możliwe i właściwe, organy sektora publicznego powinny wziąć pod uwagę możliwość ponownego wykorzystywania dokumentów dla i przez osoby niepełnosprawne.

(14) Jeśli pobierane są opłaty, całkowity dochód nie powinien przekraczać całkowitych kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania dokumentów, wraz z rozsądnym zyskiem z inwestycji, ze względu na wymagania samofinansowania zainteresowanego organu sektora publicznego, tam gdzie to jest stosowne. Produkowanie obejmuje tworzenie i scalanie, upowszechnianie może również obejmować wsparcie użytkownika. Górną granicą opłat stanowi zwrot kosztów i rozsądny zysk z inwestycji zgodnie ze stosowanymi zasadami rachunkowości i

stosowaną w zainteresowanym organie sektora publicznego metodą obliczania kosztów, jako że zawyżone ceny powinny być zakazane. Ustanowiona niniejszą dyrektywą górna granica opłat nie narusza prawa Państwa Członkowskiego lub organów sektora publicznego do stosowania opłat niższych lub niestosowania żadnych opłat, a Państwa Członkowskie powinny zachęcać organy sektora publicznego do udostępniana dokumentów za opłatą nieprzekraczających marginalnych kosztów reprodukowania i rozpowszechniania dokumentów.

(15) Warunkiem wstępnym rozwoju rynku informacyjnego w skali całej Wspólnoty jest zapewnienie, że warunki ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego są jasne i publicznie dostępne. Wszystkie stosowane warunki ponownego wykorzystywania dokumentów powinny być więc jasne dla potencjalnych użytkowników. Aby wspierać i ułatwiać wnioskowanie o ponowne wykorzystywanie, Państwa Członkowskie powinny zachęcać do tworzenia dostępnych w Internecie, tam gdzie jest to stosowne, wykazów dostępnych dokumentów. Wnioskujący o ponowne wykorzystywanie dokumentów powinni być poinformowani o dostępnych środkach odwoławczych odnoszących się do wpływających na nich decyzji lub praktyk. Szczególnego znaczenia nabierze to dla MŚP, które mogą nie znać zależności między organami sektora publicznego z innych Państw Członkowskich i odpowiadającymi im środkami odwoławczymi.

(16) Upublicznianie wszystkich ogólnie dostępnych dokumentów będących w posiadaniu sektora publicznego - dotyczących nie tylko procesu politycznego, ale również procesów prawnego i administracyjnego - jest podstawowym instrumentem rozszerzania prawa do wiedzy, które jest podstawową zasadą demokracji. Cel ten dotyczy instytucji na każdym poziomie - lokalnym, krajowym i międzynarodowym.

(17) W pewnych przypadkach ponowne wykorzystywanie dokumentów będzie odbywać się bez przyznanej licencji. W innych przypadkach wydawana będzie licencja nakładająca warunki ponownego wykorzystywania przez licencjobiorcę dotycząca spraw takich jak odpowiedzialność, prawidłowe wykorzystywanie dokumentów, gwarancja niewprowadzania zmian oraz obowiązek podania źródła. Jeśli organy sektora publicznego licencjonują dokumenty do ponownego wykorzystywania, warunki licencji powinny być uczciwe i przejrzyste. W tym względzie ważną rolę mogą odgrywać dostępne w Internecie licencje standardowe. Państwa Członkowskie powinny więc zapewnić dostępność licencji standardowych.

(18) Jeśli właściwe władze zdecydują o zaprzestaniu udostępniania niektórych dokumentów do ponownego wykorzystywania lub przestaną te dokumenty aktualizować, decyzje te powinny być znane publicznie tak szybko, jak to możliwe, w miarę możliwości przy wykorzystaniu środków elektronicznych.

(19) Warunki ponownego wykorzystywania dla porównywalnych jego kategorii nie powinny mieć charakteru dyskryminacyjnego. Nie powinny, na przykład, uniemożliwiać wymiany informacji między organami sektora publicznego bez opłat, kiedy inne strony ponoszą opłaty za ponowne wykorzystywanie tych samych dokumentów. Nie powinny też uniemożliwiać przyjęcia zróżnicowanej polityki opłat za użytkowanie komercyjne i niekomercyjne.

(20) Ustanawiając reguły ponownego wykorzystywania dokumentów, organy sektora publicznego powinny respektować reguły konkurencji, w możliwie najszerszym stopniu unikając umów o wyłączności z partnerami prywatnymi. Dostarczanie usług w ogólnym interesie gospodarczym może jednak wymagać wyłącznego prawa do ponownego wykorzystywania pewnych dokumentów sektora publicznego. Przykładem tego może być sytuacja, kiedy żaden wydawca komercyjny nie opublikowałby informacji, nie posiadając takiego wyłącznego prawa.

(21) Niniejsza dyrektywa powinna być wykonywana i stosowana w pełnej zgodności z regułami odnoszącymi się do ochrony danych osobowych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych[9].

(22) Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawa własności intelektualnej osób trzecich. Aby nie było wątpliwości, określenie "prawa własności intelektualnej" odnosi się tylko do praw autorskich i pokrewnych (włączając formy ochrony *sui generis*). Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do dokumentów objętych prawem własności przemysłowej, takich jak patenty oraz zarejestrowane wzory i znaki towarowe. Dyrektywa nie ma wpływu na istnienie ani na własność praw własności intelektualnej organów sektora publicznego ani też nie ogranicza wykonywania tych praw w żaden sposób wychodzący poza ograniczenia niniejszej dyrektywy. Zobowiązania nałożone niniejszą dyrektywą powinno stosować się tylko wtedy, kiedy są zgodne z przepisami umów międzynarodowych o ochronie praw własności intelektualnej, w szczególności z Konwencją berneńską o ochronie dzieł literackich i artystycznych (Konwencja berneńska) oraz Porozumieniem w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (Porozumienie TRIPS). Organy sektora publicznego powinny jednakże wykonywać swe prawa autorskie w sposób ułatwiający ponowne wykorzystywanie dokumentów.

(23) Narzędzia pomagające potencjalnym użytkownikom w znajdowaniu dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystania oraz warunki ponownego wykorzystywania mogą znacznie ułatwić ponadgraniczne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego. Państwa Członkowskie powinny zatem zapewnić praktyczne rozwiązania pomagające użytkownikom w poszukiwaniu dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystywania. Przykładami takich praktycznych rozwiązań są, dostępne najłatwiej w Internecie, wykazy aktywów głównych dokumentów (dokumenty często ponownie wykorzystywane lub potencjalnie mogące być często wykorzystywane) oraz portale połączone z zdecentralizowanymi wykazami aktywów.

(24) Niniejsza dyrektywa nie stanowi uszczerbku dla dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym[10] i dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych[11]. Wyszczególnia ona warunki, na których organy sektora publicznego mogą wykonywać swoje prawa własności intelektualnej na wewnętrznym rynku informacji, gdy zezwalają na ponowne wykorzystywanie.

(25) Ponieważ celów proponowanego działania, to znaczy ułatwienia tworzenia produktów i usług informacyjnych w skali całej Wspólnoty opartych na dokumentach sektora publicznego, podniesienia efektywności ponadgranicznego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego przez firmy prywatne do tworzenia produktów i usług o wartości dodanej oraz ograniczenia zniekształceń konkurencji na rynku Wspólnoty nie można w sposób wystarczający osiągnąć przez działania Państw Członkowskich i, w świetle jego wewnątrz-wspólnotowego zakresu i skutków, można je lepiej osiągnąć na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z określoną tym artykułem zasadą proporcjonalności niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów. Niniejsza dyrektywa powinna doprowadzić do minimum harmonizacji, zapobiegając pogłębianiu się różnic w postępowaniu z ponownym wykorzystywaniem dokumentów sektora publicznego w Państwach Członkowskich,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalny zestaw reguł określających ponowne wykorzystywanie oraz praktyczne środki ułatwiające ponowne wykorzystywanie istniejących dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego Państw Członkowskich.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

a) dokumentów, których dostarczanie jest działalnością leżącą poza zakresem zadań publicznych zainteresowanych organów sektora publicznego określonych prawem lub innymi wiążącymi regułami w Państwie Członkowskim lub - w braku takich reguł - określonych zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w danym Państwie Członkowskim;

b) dokumentów, do których prawa własności intelektualnej należą do osób trzecich;

c) dokumentów wyłączonych z dostępu na podstawie systemów dostępu Państw Członkowskich, również ze względu na:

– ochronę bezpieczeństwa narodowego (tj. bezpieczeństwa państwa), obronność lub bezpieczeństwo publiczne,

– tajemnicę statystyczną lub handlową;

d) dokumenty będące w posiadaniu publicznych nadawców radiowych i ich filii, a także innych organów lub ich filii wypełniających zadania publicznej rozgłośni radiowej;

e) dokumenty będące w posiadaniu instytucji edukacyjnych i badawczych, takich jak szkoły, uniwersytety, archiwa i biblioteki oraz jednostki badawcze włączając, jeśli to ich dotyczy, organizacje ustanowione w celu przekazywania wyników badań;

f) dokumenty będące w posiadaniu instytucji, takich jak muzea, biblioteki, archiwa, orkiestry, opery, balety i teatry.

3. Niniejsza dyrektywa opiera się na i jest bez uszczerbku dla istniejących w Państwach Członkowskich systemów dostępu. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się w przypadkach, w których, na podstawie systemu dostępu, obywatele lub firmy muszą wykazać indywidualny interes, aby uzyskać dostęp do dokumentów.

4. Niniejsza dyrektywa pozostawia nienaruszony i w żaden sposób nie wpływa na poziom ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgodnie z przepisami Wspólnoty i prawa krajowego, w szczególności nie zmienia zobowiązań i praw określonych w dyrektywie 95/46/WE.

5. Nałożone niniejszą dyrektywą zobowiązania stosuje się tylko wtedy, kiedy są zgodne z przepisami umów międzynarodowych w sprawie ochrony praw własności intelektualnej, w szczególności Konwencji berneńskiej i Porozumienia TRIPS.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1) "organ sektora publicznego" oznacza państwowe, regionalne lub lokalne władze, podmioty prawa publicznego oraz stowarzyszenia utworzone przez jedną lub kilka takich władz albo jeden lub kilka takich podmiotów prawa publicznego;

2) "podmiot prawa publicznego" oznacza jakikolwiek organ:

a) ustanowiony w szczególnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, który nie ma charakteru przemysłowego lub handlowego; oraz

b) posiadający osobowość prawną; oraz

c) finansowany w przeważającej części przez państwo, władze regionalne lub lokalne czy też inne podmioty prawa publicznego; lub jeżeli jego zarząd podlega nadzorowi ze strony tych podmiotów; lub jeżeli ponad połowę składu jego organu administracji, zarządu lub nadzoru stanowią osoby mianowane przez państwo, władze regionalne lub lokalne lub inne podmioty prawa publicznego;

3) "dokument" oznacza:

a) jakąkolwiek treść niezależnie od zastosowanego nośnika (zapisaną na papierze lub zapisaną w formie elektronicznej lub zarejestrowaną w formie dźwiękowej, wizualnej albo audiowizualnej);

b) każdą część tej treści;

4) "ponowne wykorzystywanie" oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub prawne dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla których te dokumenty zostały wyprodukowane. Ponownym wykorzystywaniem nie jest wymiana dokumentów między organami sektora publicznego wyłącznie w wykonaniu ich zadań publicznych;

5) "dane osobowe" oznacza dane, których definicję przedstawiono w art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE.

Artykuł 3

Zasada ogólna

Państwa Członkowskie zapewniają, że tam gdzie ponowne wykorzystywanie dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego jest dozwolone, dokumenty te będą

ponownie wykorzystywane do celów komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z warunkami określonymi w rozdziałach III i IV. Tam gdzie to możliwe, dokumenty są udostępniane przy wykorzystaniu środków elektronicznych.

ROZDZIAŁ II

WNIOSKI O PONOWNE WYKORZYSTYWANIE

Artykuł 4

Wymagania stosowane przy przetwarzaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie

1. Organy sektora publicznego przetwarzają, przy wykorzystaniu środków elektronicznych, gdzie jest to możliwe i właściwe, wnioski o ponowne wykorzystywanie i udostępniają dokumenty do ponownego wykorzystywania wnioskodawcy lub jeśli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w rozsądnym terminie zgodnym z terminami ustanowionymi dla przetwarzania wniosków o dostęp do dokumentów.

2. Jeśli terminy lub inne reguły określające terminowe udostępnianie dokumentów nie zostały ustanowione, organy sektora publicznego przetwarzają wnioski i dostarczają wnioskodawcy dokumenty do ponownego wykorzystywania lub, jeśli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w terminie nie dłuższym niż 20 dni roboczych od otrzymania wniosku. W przypadku obszernych lub skomplikowanych zamówień termin ten może być przedłużony o kolejne 20 dni roboczych. W takich przypadkach zawiadamia się wnioskodawcę w ciągu trzech tygodni od otrzymania wniosku wstępnego, że przetwarzanie jego wniosku wymaga więcej czasu.

3. W przypadku decyzji negatywnej organy sektora publicznego informują wnioskodawcę o przyczynach odmowy na podstawie odpowiednich przepisów systemu dostępu danego Państwa Członkowskiego lub krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, w szczególności art. 1 ust. 2 lit. a), b) i c) lub na art. 3. Jeśli decyzja negatywna jest oparta na art. 1 ust. 2 lit. b), organ sektora publicznego zamieszcza odniesienie do osoby fizycznej lub prawnej, która jest posiadaczem praw (jeśli jest znana) lub alternatywnie do licencjodawcy, od którego organ sektora publicznego uzyskał dany materiał.

4. Każda decyzja negatywna zawiera odniesienie do środków odwoławczych na wypadek, gdyby wnioskodawca chciał odwołać się od decyzji.

5. Spełniania wymagań niniejszego artykułu nie wymaga się od organów sektora publicznego objętych art. 1 ust. 2 lit. d), e) i f).

ROZDZIAŁ III

WARUNKI PONOWNEGO WYKORZYSTYWANIA

Artykuł 5

Dostępne formaty

1. Organy sektora publicznego udostępniają swoje dokumenty w ich istniejącym formacie lub języku, przy wykorzystaniu środków elektronicznych tam, gdzie jest to możliwe i właściwe. Nie

oznacza to zobowiązania ciążącego na organach sektora publicznego do tworzenia lub przystosowywania dokumentów w celu uzyskania zgodności z wnioskiem, nie oznacza też zobowiązania do dostarczania wyciągów z dokumentów, gdy wymagałoby to nieproporcjonalnie dużego wysiłku, wykraczającego poza prostą czynność.

2. Na podstawie niniejszej dyrektywy od organów sektora publicznego nie można wymagać kontynuowania produkcji określonego typu dokumentów w związku z ponownym ich wykorzystywaniem przez organizację prywatnego lub publicznego sektora.

Artykuł 6

Zasady regulujące pobieranie opłat

Jeśli pobierane są opłaty, całkowity dochód z dostarczania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów nie może przekraczać kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania wraz z rozsądnym zyskiem z inwestycji. Opłaty powinny wynikać z kosztów ponoszonych w ciągu właściwego okresu obrachunkowego i być obliczane zgodnie z zasadami rachunkowości stosowanymi w danych organach sektora publicznego.

Artykuł 7

Przejrzystość

Wszystkie stosowane warunki i standardowe opłaty za ponowne wykorzystywanie dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego są wcześniej ustanowione i opublikowane, przy wykorzystaniu środków elektronicznych, gdzie jest to możliwe i właściwe. Organ sektora publicznego podaje na żądanie podstawę obliczenia opublikowanych opłat. Organ sektora publicznego wskazuje też, jakie czynniki będą brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za zlecenia nietypowe. Organy sektora publicznego zapewniają też wnioskującym o ponowne wykorzystywanie dokumentów informację o dostępnych im środkach odwoławczych od wpływających na nich decyzji lub praktyk.

Artykuł 8

Licencje

1. Organy sektora publicznego mogą zezwolić na ponowne wykorzystywanie dokumentów bezwarunkowo lub mogą nakładać warunki, gdzie jest to właściwe drogą licencji określającej istotne kwestie. Warunki te nie ograniczają niepotrzebnie możliwości ponownego wykorzystywania i nie mogą być wykorzystywane do ograniczania konkurencji.

2. W Państwach Członkowskich, w których stosowane są licencje, Państwa Członkowskie zapewniają, że licencje standardowe na ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego, które można dostosować do określonych wniosków o licencje, są dostępne w formacie cyfrowym i mogą być przetwarzane elektronicznie. Państwa Członkowskie zachęcają wszystkie organy sektora publicznego do stosowania licencji standardowych.

Artykuł 9

Rozwiązania praktyczne

Państwa Członkowskie zapewniają rozwiązania praktyczne ułatwiające poszukiwanie dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystywania, takich jak dostępne, najlepiej w Internecie, wykazy aktywów głównych dokumentów oraz portale połączone z zdecentralizowanymi wykazami aktywów.

ROZDZIAŁ IV

BRAK DYSKRYMINACJI I UCZCIWY HANDEL

Artykuł 10

Brak dyskryminacji

1. Żadne stosowane warunki ponownego wykorzystywania dokumentów nie mogą dyskryminować porównywalnych kategorii ponownego wykorzystywania.

2. Jeśli dokumenty są ponownie wykorzystywane przez organ sektora publicznego jako materiał wejściowy służący jego działalności komercyjnej leżącej poza zakresem jego zadań publicznych, przy dostarczaniu dokumentów przeznaczonych do tej działalności stosuje się takie same opłaty i inne warunki, jakie stosuje się w odniesieniu do innych użytkowników.

Artykuł 11

Zakaz umów o wyłączności

1. Ponowne wykorzystywanie dokumentów jest otwarte dla wszystkich potencjalnych uczestników rynku, nawet jeśli jeden lub kilku jego uczestników już wykorzystuje oparte na tych dokumentach produkty o wartości dodanej. Kontrakty i inne umowy między organami sektora publicznego będącymi w posiadaniu dokumentów i stronami trzecimi nie mogą udzielać praw wyłącznych.

2. Jednakże jeśli prawo wyłączne jest konieczne do dostarczania usług w interesie publicznym, ważność przyczyn uzasadniających przyznanie prawa wyłącznego podlega regularnym przeglądom, i, w każdym przypadku, przeglądu dokonuje się co trzy lata. Umowy o wyłączności zawarte po wejściu w życie niniejszej dyrektywy są przejrzyste i podane do publicznej wiadomości.

3. Istniejące umowy o wyłączności niekwalifikujące się do wyjątku określonego w ust. 2 wygasają wraz z zakończeniem kontraktu, a w każdym przypadku najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Wykonanie

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 2005 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia

określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 13

Przegląd

1. Komisja przeprowadzi przegląd stosowania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 2008 r. i przekaże jego wyniki wraz z wszelkimi propozycjami zmian dyrektywy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Przegląd w szczególności dotyczy zakresu i skutków niniejszej dyrektywy, włączając wielkość wzrostu ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego, skutki reguł stosowanych do pobierania opłat oraz ponownego wykorzystywania urzędowych tekstów natury prawnej i administracyjnej, jak również dalsze możliwości poprawy prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i rozwoju europejskiego przemysłu zasobów.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 listopada 2003 r.

W imieniu Parlamentu	*W imieniu Rady*
P. COX	G. ALEMANNO
Przewodniczący	*Przewodniczący*

---

(1) Dz.U. C 227 E z 24.9.2002. str. 382.

(2) Dz.U. C 85 z 8.4.2003, str. 25.

(3) Dz.U. C 73 z 26.3.2003. str. 38.

(4) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 26 maja 2003 r.(Dz.U. nr C 159 E z 8.7.3003, str. 1) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 września 2003 (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 27 października 2003 r.

(5) Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/78/WE (Dz.U. L 285 z 29.10.2001, str. 1.

(6) Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/78/WE.

(7) Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 54. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/78/WE.

(8) Dz.U. L 101 z 1.4.1998, str. 1.

(9) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

(10) Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10.

(11) Dz.U. L 77 z 27.3.1996, str. 20.

© European Communities (Wspólnoty Europejskie), http://eur-lex.europa.eu/

Za autentyczne uważa się wyłącznie przepisy prawne Unii Europejskiej opublikowane w papierowych wydaniach Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.